

Piramide – harmonizatori “Kvantnog polja”

U prirodi se neprekidno odigravaju promene. Gotovo sve što se nalazi oko nas, oblaci, mora, planete ..., kreće se, izloženo raznim energetske uticajima, i sve se neprekidno dodirujući i sudarajući menja u većoj ili manjoj meri. Čak i naizgled čvrsti predmeti, poput stabla ili kamena sačinjeni su od najmanjih jedinica materije – atoma, čiju izuzetno dinamičku strukturu čini promenljivo, nestalno more subatomske fenomene koji imaju dvojna svojstva: [čestica i talasa](#).

Jedna od osnovnih karakteristika elementarnih čestica je da se mogu transformisati jedne u druge pod određenim uslovima. Na primer kvantni gama zrak, odnosno foton dovoljno velike energije (frekvencije), može se pri interakciji sa teškim jezgrom atoma pretvoriti u par pozitron-elektron, što se naziva kreacija ili stvaranje para, i obrnuto, pozitron i elektron se pri uzajamnoj interakciji pretvaraju u kvantni gama a ovaj proces naziva se anihilacija.

Složenosti ove nestalne “uzavrele, energetske kaše” doprinosi i činjenica da kvantna mehanika dopušta privremeno kršenje zakona očuvanja energije, tako da, prema Hajzenbergovom principu neodređenosti, jedna realna čestica može, nakratko, formirati par tzv. “virtuelnih” čestica, koje su zapravo neregularni poremećaji kvantnog polja, neverovatno kratkog života ali velike mase. Ipak, iako su virtualne čestice samo kratko deo našeg sveta, one mogu komunicirati sa drugim česticama i to dovodi do brojnih kvantno-mehaničkih interakcija obzirom da razne subatomske čestice pobuđuju ne samo elektromagnetno polje nego i sva druga materijalna polja. Analogno tome, i virtuelni fotoni sa svoje strane pobuđuju druge virtuelne čestice.

Sve te beskrajne, realno-virtuelne ekscitacije i međusobne interakcije, tzv. “kvantne fluktuacije vakuma”, čine ovo uzburkano “energetsko more” realnih i virtuelnih čestica-talasa veoma komplikovanim ali "podobnim" za kreaciju materijalnog sveta, raznih čestica i zračenja koje čine naš svet ovakvim kakav jeste.

Jednačine kvantne fizike omogućuju određivanje energije koja potiče iz “kvantnih fluktuacija vakuma” i definisanje tzv. “polja nulte tačke”, odnosno “kvantnog polja”. Šta više, eksperimentalno je dokazano da čak i naizgled “prazan vakum”, zapravo, predstavlja ustalasano more virtuelno-realnih čestica koje se pojavljuju i nestaju, pri čemu sve te fluktuacije zahtevaju energiju.

Na osnovu vrednosti Plankove konstante i gornje granice kosmološke konstante, prema kvantnoj elektrodinamici, konzistentnost sa principom Lorencove kovarijantnosti zahteva da energija nulte tačke ima vrednost veću od 10^{113} džula po kubnom metru !!! Ova zaista ogromna i nama potpuno neshvatljiva vrednost (jedinica sa stotinaest nula !?) je u nauci poznata kao [vakumska katastrofa](#).

Energiju Nulte tačke ne treba mešati sa bilo kojom posebnom, manifestovanom ili ne, formom energije kakve su, na primer, astralna ili etarska. Energija nulte tačke nema nikakvu formu. Ona je izvor svega, istinska duhovna matrica života. Sve oblasti suptilnih energija su samo deo Energetskog Kontinuumu.

Ukoliko se pojam kvantnog polja pridruži našoj slici o najosnovnijoj prirodi materije, ceo univerzum postaje jedno ogromno kvantno polje a njegova osnova beskrajno more ustalasane energije u kojem smo svi mi, kao i sve što postoji, sastavljeni od istog osnovnog materijala. U takvom “kvantnom univerzumu” sve što postoji je uvek i svugde “ovde” i “sada” jer sve što je sadržano u

makro i mikro kosmosu, unutar i oko nas, povezano je sa svim ostalim **trenutno** - bez obzira na prostornu udaljenost i nivo egzistencije.

Ovakva struktura “kvantne isprepletenosti” eksperimentalno je verifikovana nizom uspešnih [teleportacija](#), odnosno trenutnih prenosa informacije, kvantnog stanja, između fotona prostorno udaljenih više desetina kilometara.

Baš ta sveopšta povezanost i isprepletenost svega, uvek i svugde, ukazuje na nužnost opšte-kosmičke saglasnosti i uskladjivanja, tj. prostorno-vremenske harmonije, vremensko-prostornog sinhroniciteta i njihove međusobne koherentnosti.

Ne samo materijalni predmeti, supstancijalne ili talasne prirode, nego i svi ljudi, zapravo sva živa bića, su “energetski višeslojni” “snopovi” kvantne energije, paketi talasa, i zapravo naročito dizajnirana mešavina energetskih vrtloga, “vorteksa”, “torzionih polja”,..., čija je unutrašnja i pojavna struktura potpuno uskladjena sa okolinom. Stepen sklada, koherentnosti i harmonije bilo kog entiteta, uključujući i one iz duhovnog aspekta naše realnosti, sa konstitutivnim vibracijama kvantnog polja - osnovni su uslov njegove stabilnosti, opstanka i manifestacije kao specifične posebnosti.

Stabilnost svakog energetskog ansambla (Stabilnog objekta [Modela Kvantiranih Gustina Energije](#) odgovarajućeg nivoa kvantiranosti, “denziteta” ili nivoa egzistencije) zasniva se na neprestanoj razmeni informacija sa kvantnim poljem, tim neiscrpnim morem energije, iz kojeg je i on sam konstituisan. Odavde proističe fraktalna struktura i hologramsko ustrojstvo univerzuma, što znači da su osnovni principi i zakonitosti funkcionisanja sistema identični na svim segmentima dimenzione skale, makro, mikro i hiper sveta, materijalnog i duhovnog aspekta Realnosti.

Prema porukama sa čuvenih „Smaragdnh tablica“ Tota Atlantidjanina: “...ono iznad dolazi od onoga ispod, a ono ispod od onoga iznad – to je čudesno delo Jednoga”. Vekovna mudrost je taj zakon sažela u jednostavnu formulu “Kako gore, tako i dole ...”. Ova izuzetno važna i veoma inspirativna poruka iskazana je i pomenutim [Modelom KGE](#).

Ova činjenica nam omogućuje da razumevanjem principa rada Lasera npr, čiji je rad zasnovan na fotonu, shvatimo i sasvim analogne procese iz domena viših denziteta, isto tako jednostavnih ali dimenziono bogatijih energetskih procesa kakvi se odigravaju u potpuno srodnim strukturama poput – piramida!

Laser je naprava koja zahvaljujući fenomenu elektromagnetne rezonanse strogo kontroliše način na koji atomi stimulisani odgovarajućom energijom oslobađaju fotone a samo ime potiče od pojave koja predstavlja osnovni princip rada lasera. Pojačanje svetlosti stimulisanom emisijom zračenja je pojava koja omogućuje rad lasera. Akronim ove interakcije zračenja i materije daje ime ovog uređaja – LASER (Light Amplifications by Stimulated Emission of Radiation, pojačanje svetlosti pomoću stimulisanе emisije zračenja).

U suštini radi se o strogom uskladjivanju talasno-čestičnih osobina i svojstava medijuma koji se koristi za efekat laseracije smeštenog unutar rezonatora (kolimatorska cev) precizno definisane geometrije tako da ekscitirajuće zračenje (ksenon lampa npr.), koje “pumpa” atome medijuma (kristal rubina npr.) podižući ih na više energetsko stanje, afirmativno interferentnim sekvencijalnim procesima i kaskadnim efektima multiplicira broj pobudjenih atoma i broj fotona oslobodjenih prilikom vraćanja u osnovno stanje. Harmonizacijom električno-mehaničkih procesa obezbeđuje se visoka uskladjenost

emitovanih fotona, odgovarajuće energije (talasne dužine), odnosno izuzetna specifičnost emitovanog EM zračenja.

Za razliku od običnih svetlosnih izvora koji u svim pravcima oko sebe emituju svetlost koja sadrži mnoštvo različitih frekvencija (boja), lasersko zračenje je strogo monohromatsko, jer sadrži samo jednu talasnu dužinu, koja odgovara prelazu između dva energetska nivoa atoma odabranog medijuma, čime su ujedno predefinisani i svi ostali parametri celokupnog tog električno-mehaničkog sistema. Nadalje, lasersko zračenje je koherentno zračenje kako u vremenskom tako i u prostornom pogledu. Prostorna koherentnost se manifestuje u izuzetno maloj divergenciji laserskog snopa zbog čega je emitovani energetski snop jako tanak, snažan i koncentrisan, što rezultuje velikom gustinom energije. Vremenska koherentnost se ogleda u vrlo preciznim, nepromenljivim, fazama emitovanih talasa što je osobina koja je omogućila niz savremenih tehnologija poput hologramske (3D) fotografije ali i naučnu, eksperimentalnu, verifikaciju teleportacije fotona ...

Primenom potpuno istih principa na deo Realnosti pomerenog za jedan kvantni nivo u “makro smeru”, ka svetu “krupnijih” i/ili masivnijih entiteta, konstruisan je potpuno analogan uređaj – MASER čiji je naziv akronim od Microwave Amplification by Stimulated Emission of Radiation (pojačanje mikrotalasa pomoću stimulirane emisije zračenja). Dakle Maser je identičan Laseru s tim što kao medijum ne koristi atome nego molekule odgovarajuće supstance poput amonijaka, vode, metanola ... Obzirom na uslov opšte talasno-mehaničke saglasnosti i činjenicu da su molekuli generalno veći od atoma i “stimulisana emisija” energetskog talasa masera ima veću talasnu dužinu koja spada u oblast mikrotalasa, dakle “između” svetlosti i radiotalasa.

Obzirom da foton, prema postulatima Modela KGE predstavlja “Stabilni objekat” reda kvantiranosti $k=8$, identične principe možemo primeniti i na fenomene koji su za jedan kvantni nivo “ispod” fotona, dakle u smeru suptilnijih entiteta. Sistem koji bi pored uslova elektro-mehaničke rezonantnosti kakve podrazumeva “Laser”, ispunjavao još neke opštije, uslove “višedimenzionalne rezonantnosti”, primerene tom kvantnom nivou ($k=9$) i odgovarajućem denzitetu, bio bi takodje sistem sa svojstvima amplifikacije, koherentnosti i harmonizacije energetskih formi tog kvantnog nivoa (denziteta).

Prema svim mojim teorijskim i praktičnim istraživanjima kao i postulatima Modela KGE Stabilni objekat reda kvantiranosti $k=9$, predstavlja kvant-nosioč, Teslinih talasa, suptilno-energetske forme višeg nivoa kvantiranosti od konvencionalnih, tzv. “transverzalno-vektorskih” elektromagnetnih talasa.

Imajući na umu opštekosmičku saglasnost i univerzalnost principa Prirode u svim njenim segmentima, uspostavljena analogija može se transponovati i na objekte još višeg nivoa kvantiranosti i energetske entitete sub-plankovskih domena i drugih, još suptilnijih, fenomena iz domena duhovnog aspekta naše realnosti. Prema savremenoj fizici, sav materijalni svet, uključujući i njegov poslednji “stepenik”, foton, uronjen je u vakum, “prostor bez supstance”, opisan kvantnom teorijom kao kvantno polje.

Prema uspostavljenoj analogiji, **sistemu sa svojstvima amplifikacije, koherentnosti i harmonizacije energetskih formi primerenih medijumu “kvantno fluktuirajućeg vakuma” u potpunosti je primeren naziv “Harmonizator kvantnog polja”.**

Prema merenjima niza naučnika rezonantna frekvencija Keopsove piramide odgovara vibracijama tzv. Šumanovog spektra, skupa frekvencija koje se nalaze u oblasti ekstremno niskih

elektromagnetnih frekvencija u Zemljinom elektromagnetnom polju (3 – 60 Hz, sa dominantnom frekvencijom 7.8 Hz). Više je nego interesantno da ljudsko mišljenje karakterišu talasi čija frekvencija zavisi od stanja svesti. Potpunoj fokusiranosti odgovaraju Gama talasi, frekvencije 40-70 Hz, budno, aktivno stanje karakterišu Beta talasi, 13Hz – 40Hz, stanju opuštenosti i meditacije odgovaraju Alfa talasi, 8Hz – 12Hz, Teta talasi, 4Hz – 7Hz, karakterišu još dublje stanje opuštenosti a Delta talasi, 1Hz – 4Hz, odgovaraju stanju dubokog sna i kome.

Pošto je prirodna frekvencija Zemlje 7.8 Hz (7-13 Hz) moždani talasi ljudi rezonuju sa tom frekvencijom i naučnim istraživanjima je pokazano da je to jedan od suštinskih uslova potrebnih za dobro fizičko i psihičko zdravlje.

Kada biološki sistem osciluje na ovoj frekvenciji, on je u harmoniji sa EM vibracijama naše planete, odnosno sa prirodnom energetskom matricom u kojoj je evoluirao sav život.

Dakle, Piramide kao objekti specifične strukture i naročite geometrije, koje karakterišu svojstva višedimenzionalnih rezonatora, nisu samo “obični grobovi vladara”, nego kao harmonizatori kvantnog polja, dobijaju mnogo logičniju, značajniju i svrsishodniju ulogu – kao čuvari biološke matrice života ali i jednu još značajniju – kao bitni elementi “[Kosmičkog interneta](#)”, (citat) “... čiji smo svi mi dio, zajedno sa svim tijelima u svemiru uključivo i našeg Tvorca. Prenos informacija je gotovo trenutano, bez obzira na ogromne udaljenosti.

Pri tome je Bosanska piramida Sunca, na našoj maloj matičnoj Planeti, jedna od karika kosmičkog interneta.” (kraj citata).

Model KGE omogućava razumevanje Univerzuma kao procesa večne evolucije svesnosti bića i ujedno osvešćenje materije, tj. transformaciju duha koji na svom putu kroz materiju živi iskustvo razumevanja procesa i jedinstva svega živog. Pokazuje nam da se fizičko telo, stvoreno od materije, nalazi u neprestanoj promeni i pokretu, da je ono organizovano i oživljeno od strane duha koji može dostići iskustvo unutar forme i razumeti kreaciju. Dijagram “Stabilnih objekata” modela KGE pokazuje da je čovek na „mestu“ prostor-vreme-energija, u kome je materija spoznala samu sebe. Na toj poziciji se prepliću procesi života i smrti, involucije i evolucije svemira, tu je i glavna „raskrsnica“ energetskih tokova između dva krajnje-početna objekta/stanja – Univerzuma (najniži nivo svesnosti, najviši nivo materijalnosti) i Vrhovnog duhovnog apsoluta (najniži nivo materijalnosti, najviši nivo svesnosti). Intenzitet i smer “energetskog toka” između njih, predefiniše strukturu i sadržaj svih dešavanja, odnosno konstruktivnih (afirmacija, sažimanje, fuzija, oduhovljenje, život ...) ili destruktivnih (negacija, ekspanzija, fisija, smrt ...) procesa što je u hinduističkoj eshatologiji opisano kao “disanje Brahme” - niza cikličnih transformacija Purushe (Duh) u Prakriti (Materija) i obrnuto. Život čoveka, očito je samo fraktal fibonačijevog niza, kao i njegov dah, pokret, dvosmerno strujanje “udaha” i “izdaha” čoveka ili Brahme, “prostorne ekspanzije” i “prostornog sažimanja” [Večno Oscilujućeg Svemira](#), kao i sve, zapravo šireće-uviruća spirala energetskih tokova (Walter Russel, Genadij Shipov,...) koji nastaju jedan iz drugog, proizvode jedni drugo. Ipak, to je jedan isti dah koji nas čini živima, aktivnost koja bi se gubitkom jednog pola ugasila.

U talasnoj mehanici, ovi su procesi sasvim analogni kreaciji stojećih talasa, osnovnih konstitutivnih elemenata skalarnog polja koje, kada se manifestuje u vrtložnoj formi, obrazuje torziono polje, odnosno torzione talase – energetske fenomene ne-gravitacionog i ne-elektromagnetnog tipa čija brzina propagacije višestruko premašuje brzinu svetlosti

Vedski spisi svedoče da su znanja drevnih višestruko prevazilazila naša današnja znanja. Prema aksiomatskim principima [Sankhye](#) Univerzalna energetska matrica, čiji sistem čini niz večnih harmonijskih oscilatornih stanja, zasnovana je na kombinatorici samo nekoliko – ali vrlo posebnih - brojeva, elementarnih kosmičkih konstanti (zlatna sredina, broj pi i broj e) i potpuno je identična na čitavoj skali fenomena makro, mikro i/ili hiper sveta, dakle i u materijalnom i u duhovnom aspektu Realnosti.

Procesi koji odlikuju živu materiju izuzetno su složeni, ali činjenica da su zasnovani na principima potpuno analognim onima koji su u domenu detektabilnog, merljivog i čoveku perceptibilnog, omogućuje nam (barem elementarno) poimanje ključnih aspekata bioloških procesa. Informacije potrebne za sve životne procese - od interćelijske komunikacije do izuzetno opsežnih regulatornih procesa DNK – razmenjuju se na kvantnom nivou ne samo “lokalno”, unutar oblasti proizvoljnog fenomena, nego i “izvan” te oblasti, na opšte-kosmičkom nivou putem razmene informacija sa odgovarajućim “energetski rezonantnim” entitetima različitih nivoa kvantiranosti.

Naravno, i čovekov um koji počesto funkcioniše potpuno van zakona materije, deluje u skladu sa kvantnim procesima holističkog tipa, koje je veoma teško objasniti zakonima racionalnog sveta materije opisanog modernim naučnim teorijama baziranim na uzročno-posledičnoj, detektabilnoj fenomenologiji. Za razumevanje holističkih, ne-lokalnih prostorno-vremenskih fenomena mnogo su pogodniji pojmovi skalarnih ili [torzionih polja](#) kao emanacija bez mase koje karakteriše (lokalna ili opšta) “sve-prisutnost” i/ili “trenutna propagacija” te velika interaktivnost sa bio strukturama. Misli, osećaji i sve druge više kognitivne funkcije putem kvantnih informacija uskladjuju aktivnosti i funkcije našeg mozga i svake ćeliji tela.

Zdravlje čoveka podrazumeva opštu energetska uskladjenost, koherentnost i harmoniju svih struktura bića na svim nivoima egzistencije, dakle ne samo sklad ćelija, organa i tkiva nego i ravnotežu tela, uma i duha ali isto tako i usaglašavanje svih pojedinačnih treptaja i celokupnog ansambla našeg bića sa vibracijama “polja nulte tačke” i naravno - pulsacijama Kosmosa.

Harmonizacija našeg bića sa kvantnim poljem je osnovni preduslov zdravlja. Piramidalne gradjevine kao i specifični, namenski gradjeni objekti i specijalni aparati zasnovani na Teslinim tehnologijama pospešuju baš tu funkciju.

U Beogradu, 27.09.2017.

Goran Marjanović, dipl.ing.

